

ДЕНЬ ОСВІТИ — СВЯТА ДЕНЬ

ПОЧАТОК МАЙБУТТЯ

Першокурсники Кіровоградського педагогічного інституту збираються на подвір'ї вузу. Інститутський прапор, над яким студентів з квітами. Букети лягають до підніжжя пам'ятника Леніну.

А потім вишикувані ряди по-серйозніших першокурсників. До них звертається ректор інституту Федір Гнагович Овчаренко:

— В Радянському Союзі освіта перетворилась у важливу державну справу. Ви повинні розуміти, що берете на себе велику відповідальність — відповідальність майбутнього вчителя.

Студентка четвертого курсу факультету англійської мови Ленінський стипендіат Галина

Сорочан передає наказ від старшокурсників:

— Будьте піонерами в праці, романтиками в житті, прекрасними душею, будьте вчителями!

— Клянусь! Клянусь! Клянусь! — скандують шеренги.

На небі — сонце, але здається, що урочисті сбличчя освітлює проміння цього полум'я — вогню студентства.

М. БІДЕНКО.

На фото: (вгорі) посвячення в студенти в Кіровоградському педагогічному інституті імені Пушкіна. (Внизу) ректор інституту Ф. Г. ОВЧАРЕНКО вручає символічний студентський квиток Валентині ЯЗЛОВЕЦЬКІЙ — першокурсниці філологічного факультету.

Фото В. НОВПАКА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАТЕСЯ!

Рік видання XII

№ 105 (1429).

ЧЕТВЕР

2

ВЕРЕСНЯ

1971 р.

З ГОСТЯМИ — УРОЧИСТІШЕ

Багато гостей прибуло на свято першого дзвоника у Кіровоградську середню школу № 5, і це ще більше підняло урочистість лінійки. Учні та вчителі з початком навчального року вітали секретар міському КП України В. І. Власова, секретар міському комсомолу Тамара Губська, будівельники, що кілька

років тому спорудили приміщення школи. Батьки, а також ті, кому перший раз у перший клас іти через рік, — вихованці дитячого садка. Цього хвилюючого дня — 1 вересня діти поклали квіти до пам'ятника Володимирі Іллічу. Ленінським уроком розпочався навчальний рік.

І. ЧОРНОГОРЕЦЬ.

5 ВЕРЕСНЯ — РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ НЕДІЛЬНИК

В республіці продовжується ударний двомісячник по заготівлі кормів. Аби залучити до цієї важливої державної справи якомога більше молоді, ЦК комсомолу України постановив:

ПРОВЕСТИ 5 ВЕРЕСНЯ ЦЬОГО РОКУ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ МОЛОДІЖНИЙ НЕДІЛЬНИК ПО ЗАГОТІВЛІ КОРМІВ ДЛЯ ГРОМАДСЬКОГО ТВАРИННИЦТВА, ПОЛІПШЕННЮ ЛУК І ПАСОВИЩ.

До неділяка — два дні. Два дні — на роз'яснювальну роботу, яка б забезпечила участь у неділяннику всіх юнаків і дівчат Кіровоградщини.

Міськкомам, райкомам, комітетам комсомолу первинних організацій слід мобілізувати всю молодь на неділяк.

Юнаки й дівчата! 5 вересня — день ударної праці. Молодь села, всі — на неділяк! Молодь міста, всі — на допомогу працівникам сільського господарства!

НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ — РІШЕННЯ З'ІЗДІВ

З ПЛЕНУМІВ РАЙКОМІВ КОМСОМОЛУ

Пленум Гайворонського РК ЛКСМУ обговорив питання «Про роботу комсомольських організацій району по виконанню рішень XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України».

Пленум розглянув також організаційне питання. В зв'язку з виїздом на навчання від обов'язків першого секретаря РК ЛКСМУ Вансовича В. А.

Першим секретарем обрано Світлану Іванівну РУСАНОВУ.

Секретарем РК ЛКСМУ обрано Олександра Івановича РЕЗНИКА.

В роботі пленуму взяли участь секретар райкому КП України В. М. Яхниця та секретар обкому ЛКСМУ М. П. Грозовий, який вручив районній комсомольській організації перехідний Червоний прапор ЦК ВЛКСМ «За успіхи у виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС».

Відбувся пленум Ульяновського РК ЛКСМУ, який проаналізував роботу комсомольських організацій колгос-

пів «Росія» та імені Леніна по виконанню рішень XXIV з'їзду КПРС, XVI з'їзду ВЛКСМ та XXI з'їзду ЛКСМУ.

Пленум розглянув організаційне питання. В зв'язку з виїздом на навчання Давидяка В. А. пленум увілнів його від обов'язків першого секретаря РК ЛКСМУ.

Першим секретарем РК ЛКСМУ обрано Миколу Григоровича РЕДЬКА.

В роботі пленуму взяли участь секретар РК КП України А. Д. Головерда та секретар ОК ЛКСМУ А. І. Василенко.

Капіталістичне суспільство побудоване на жорсткій експлуатації трудящих капіталістами. В гонитві за надприбутками підприємці не зупиняються ні перед чим, аж до використання дитячої праці, яка приносить їм величезні прибутки.

В промислових розвинутих капіталістичних країнах трудяться десятки тисяч неповнолітніх робітників. На підприємствах Італії, наприклад, зайнято близько 300 тисяч дітей віком до 14 років. Четверта частина всіх найманих сільськогосподарських робітників у США — це діти від 6 до 16 років. Зараз у Греції нараховується 48 тисяч дівчаток віком від 10 до 14 років, які працюють на текстильних фабриках.

Основна причина широкого поширення дитячої праці в країнах капіталізму криється в тиснях умовах життя пролетарських сімей і у вигіді, яку її застосування приносить капіталістам.

Також в Англії тепер нараховується більше 500 тисяч сімей, які живуть нижче офіційного рівня життя. В Італії середня заробітна плата, включаючи всі надбавки, складає 75 — 80 тисяч лір на місяць, тоді як для задоволення елементарних потреб сім'ї, що має двох дітей, необхідний прибуток в 120

ДІТИ — ЖЕРТВИ «ВЕЛИКОГО» БІЗНЕСУ

тисяч лір, нижче якого починаються злидні.

Згідно даних державного відомства соціального забезпечення Ізраїлю, опублікованих в липні 1970 року, більше 160 тисяч, тобто четверта частина всіх сирейських дітей віком до 14 років постійно недодають і голодують.

Недавно західнонімецький журнал «Штерн» опублікував статтю «Гетто сумних дітей», в якій належним чином описує умови життя підлітків в сім'ях бідняків: «Сім'я Еймейрів живе в невеличкій двокімнатній квартирі. Крім батька та матері, тут живуть ще десять дітей. Нухні, ванни, туалету у них немає. Приміщення опалюється з допомогою старої залізної пічки».

У ФРН ніні нараховується більше 500 тисяч чоловік, що складають армію бідних і знедолених. Як свідчить автор наведеної нижче статті, більша частина їх — діти.

Таким чином, тисячі і тисячі дітей та підлітків у буржуазних країнах змушені

працювати внаслідок тяжких матеріальних умов у сім'ї. У віні бурхливого науково-технічного прогресу підприємці прирікають їх на неосвіченість, неваліфікованість і малооплачувану працю.

Діти на капіталістичному виробництві складають найбільш експлуатовану і дискриміновану частину робітничого класу. За ту ж роботу, що і дорослі, підлітки одержують значно меншу оплату.

З року в рік на капіталістичних підприємствах збільшується число виробничих травм і професійних захворювань серед дітей і неповнолітніх робітників. Нестримна інтенсифікація праці, антисанітарні умови і порушення підприємцями законів про охорону праці підлітків пагубно впливають на молодий, незміцнілий організм.

Не так давно дитячі газети сповіщали про нещасний випадок на одній із ноленагенських фабрик, жетою якого стала тринадцятирічна школярка Вібена Нільсон. В зв'язку з цим прогресивна преса

Данії підиреслювала, що, хоча в країні прийнятий закон, що забороняє підліткам молодше 16 років ставати до верстака, нараховується багато підприємств, де нелегально зайняте велике число неповнолітніх.

Такі фанти, що свідчать про експлуаторську сутність капіталістичного ладу, коли праця дітей, підлітків і неповнолітніх є однією з важливих статей прибутків підприємців.

Прогресивна громадськість капіталістичних країн вважає своїм найважливішим обов'язком боротьбу за повну заборону використання дитячої праці на виробництві. Під керівництвом комуністичних і робітничих партій демократичні організації виступають на захист молодого покоління, вимагають введення і суворого дотримання підприємцями законодавства про працю неповнолітніх.

А. НІКОЛАЄВ.
(АФН).

ШАЛЕННЯ

СВІТ

ЗВІРКА — ЗАХІД ДО АКТИВНОСТІ

3 ВЕРЕСНЯ у всіх першорядних комсомольських організаціях області проводиться Всесоюзна річна звірка складу членів ВЛКСМ. Вона допоможе навести зразковий порядок в обліку, сприятиме підвищенню дисципліни, організованості, розвитку громадсько-політичної активності кожного комсомольця.

Те, що звірка цього року співпадає з такими важливими політичними подіями в житті комсомольських організацій, як проведення звітно-виборних зборів, підготовка до районних і міських конференцій, проведення Всесоюзного Ленінського заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!», вимагає від працівників міськкомів і райкомів комсомолу уважного підходу до цієї кампанії. Необхідно провести змістовні семінари секретарів комсомольських організацій, детально проінструктувати комсомольських працівників і активістів на місцях, спланувати роботу так, щоб в кожній організації звірка членів ВЛКСМ закінчилась до звітно-виборних зборів, на яких треба проаналізувати її підсумки, намітити заходи по усуненню недоліків.

Практика минулого року показала, що не всюди з комсомольцями проводяться індивідуальні бесіди, їм не роз'яснюють правил зняття і прийняття комсомольців на облік, не всіх членів ВЛКСМ охоплюють дорученнями. В комітетах комсомолу Улья-

новського і Устинівського районів в облікові картки багатьох комсомольців не було внесено зміни, що відбулися в житті юнаків і дівчат, в картках інших — не відзначалося про здачу Ленінського заліку «Ми

і Кіровоградському міськкомі, Добровеличківському, Ульяновському і Новоархангельському райкомі ВЛКСМ деяким комсомольцям-жінкам не були переоформлені комсомольські облікові картки, що треба було зробити в зв'язку зі зміною їх прізвищ. В багатьох комсомольських організаціях не практикуються уроки з комсомолу юнаків і дівчат, яким сповнилося 28 років. Всі ці випадки призводили до того, що багато комсомольців попадали в рахунок «невідомих».

Аналіз показує, що кожний третій комсомолец, який вбув із організації, не знявшись з обліку, випускник загальноосвітньої школи, профтехучилища, технікуму. Тому доцільно звірку розпочинати з учбових закладів, а в сільській місцевості одночасно проводити звірку в колгоспах і школах. Перший крок — наведення порядку в картках персонального обліку, списках членів ВЛКСМ.

З підсумками звірки складу членів ВЛКСМ необхідно ознайомити всіх комсомольців на зборах, активах, пленумах. Це сприятиме організаційно-політичному зміцненню першорядних організацій, успішному виконанню завдань, поставлених перед комсомолом XXIV з'їздом КПРС.

В. ПАНАСЮК,
зав. сектором обліку і статистики
обкому ЛКСМУ.

СЬОГОДНІ — 26 РОКІВ З ДНЯ ПРОГОЛОШЕННЯ ДРВ.

ЛЕГЕНДАРНА БАДІНЬ

В ПАМ'ЯТЬ назавжди врізалися рядки одного листа. Його показав мені в Ханой в'єтнамський поет Те Лан Вьєн. «...Щоб написати, треба багато душевних сил. Вдень доводиться йти в полі, чи відбивати атаку нарателів, ховатися від бомб, чи працювати на полях. Ввечері, коли берешся за перо, відчуваш себе зовсім знесилим. І тільки напишеш якийсь недовгий рядок, як наваливається приступ лихоманки...»

— Хто автор листа? — запитав я Вьєна.
— Один поет. Він б'ється зараз в Південному В'єтнамі. — Мій співбесідник протягнув мені сірий конверт з червоною квіткою.

«...Я дуже люблю писати, сидючи за столом біля вікна, яке виходить на тихе озеро, чи у фруктовий сад. Але я більше довіряю тому, що написано у важких умовах. Той, хто вміє цінувати світло слабкої скалки, турбується про світло, яке живе в серці людини...»

Світло в серці людини... В ім'я цього світла десь на південно-в'єтнамському фронті йде зараз в атаку разом з бійцями Народних збройних сил визволення поет — друг Те Лан Вьєн. В ім'я цього світла в застінках Пуло-Кондра, в сайгонській в'язниці Тіхон, в казематах Бьєнхюа і Куїнхюа змагаються тисячі не зламаних тортурями в'язнів. Південно-в'єтнамські патріоти гордо несуть прапор національного визволення, який було піднято Серпневою революцією, що продовжила справу Великого Жовтня в Південно-Східній Азії.

Для кожного народу немає більш дорогих реліквій, ніж ті, які пов'язані з бойовими революційними сторінками його історії. Ось уже 26 років в'єтнамський народ свято зберігає традиції Серпня 1945 року. Він відстоює їх в мужній боротьбі проти агресора, на зенітних і берегових батареях, на заводах і фабриках, рисових полях та очкарих плантаціях ДРВ, в горах Контума і дельті Меконга, в джунглях Тьєнхуа і на випалених напаломом в'єтнамських землях.

...Легендарна площа Бадінь, де 2 вересня 1945 року, в день коли відірвали останні залпи другої світової війни, і заперилися Серпневою революцією, було проголошено Демократичну Республіку В'єтнам.

Традиції в'єтнамської революції. Вони виникли в тяжкому 1930 році в ході боїв за остановлення влади Рад в провінції Нгеан. Компартия Індонезії провела їх через легку боротьбу з французькими колонізаторами і японськими мілітаристами. Вони втілюються в побідній Серпневій революції, утворенні ДРВ. Вони міцніли і розвивалися в період мирного будівництва.

Але недолугими були роки миру на землі Демократичного В'єтнаму. 5 серпня 1964 року небо над країною знову стало буремним. Шквали вогню та сталі обстріли на ДРВ американський агресор, намагався знищити форпост соціалізму в Південно-Східній Азії, перерізати шлях народам Індонезії до свободи та незалежності. Але не лаврами по-

ремоги, а ланцюгом ганебних поразок стала для Вашингтона розв'язана ним війна. Мужня боротьба в'єтнамського народу показала, що народ, котрий послідовно відстоює своє священне право на свободу і незалежність, народ, на боці якого Радянський Союз, все прогресивне людство, переможний, і листопада 1968 року США були змушені піти на припинення бомбардувань ДРВ, потім сісти за стіл чотирьох-сторонніх переговорів в Парижі. Ескаляція агресії перетворилася в ескаляцію поразок і невдач на всіх фронтах — воєнному, політичному, дипломатичному.

Традиції Серпня 1945 року в Південному В'єтнамі продовжують. Національний фронт визволення, тимчасовий революційний уряд. Справедлива позиція представників ДРВ та ТРУ РВБ на нараді в Парижі зустрічає повне розуміння і підтримку СРСР, інших соціалістичних країн, всіх миролюбних сил планети. Останні мирні пропозиції делегації ТРУ РВБ із семи пунктів, рішуче підтримані ДРВ, відповідають моральним інтересам в'єтнамського народу, є реальною і ефективною основою для політичного врегулювання в'єтнамської проблеми.

Радянський Союз завжди був, є і буде поборником справедливої справи в'єтнамського народу. За останні 16 років у ДРВ за допомогою країни Жовтня було збудовано і введено в експлуатацію понад 145 різноманітних об'єктів. Зараз тут вводяться в дію крупні підприємства металургійної, хімічної, енергетичної, вугільної промисловості, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення. Як завжди, в цьому в'єтнамці допомагають радянські люди. Підписані днями нові угоди про надання Радянським Союзом ДРВ безкорисливої додаткової допомоги в зміцненні обороноздатності стали ще одним проявом соціалістичної солідарності.

Вашингтонська адміністрація використовує всілякі маневри, аби дезорієнтувати світову громадську думку, розклати революційний рух, виграти час для перегрупування сил, під новими приводами посилити атаки проти національно-визвольної боротьби народів Південно-Східної Азії. Радянські люди докладають всіх зусиль, щоб осміркну кріпиться фронт підтримки в'єтнамського народу, розширювалися ряди борців проти агресивної політики США в Індонезії.

Рішучими діями на всіх фронтах — військовому, політичному, дипломатичному, як відзначала газета «Нан зан», в'єтнамський народ добився нових успіхів. Послідовна боротьба проти іноземних загарбників лежить в основі традицій Серпневої революції, традицій, які живуть і сьогодні.

М. ІЛЬІНСЬКИЙ,

член центрального правління Товариства радянсько-в'єтнамської дружби, член Радянського комітету підтримки В'єтнаму.

(АПН).

Це було кілька років тому. Хо Ши Мінь серед радянських моряків.
Фото з журналу «Фрайе пельт».

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

„ЗАКОН ЛЮБОВІ І НЕНАВИСТІ ДІЄ“

КІРОВОГРАДСЬКИЙ поет Волинський Базилевський запропонував читачеві загальною своєю четверту поетичну збірку «Гоши». У видавничій анотації на книгу пишеться: «Вища мета людини на неозорих гонях життя — вагомий творчий набуток. Вона об'єднує хлібодаря і будівничого, вчителя і митця, яким автор присвятив своє слово».

Читаємо вірші... Збірка відкривається розділом «Ізійшли мовчазні сніги». Це — розділ-заспів, розділ-кредо поета. Помітаючи деякі декларативні моменти цього розділу («Привітай мене, світе», «Починаю життя з прологу» тощо), варто сказати, що автор не претендує тут на вишукану оригінальність, широким настроєм себе і читачів на добрі звершення у житті:

«Під немислими ці дива
В березіла снаги попросимо,
Щоб і наші трудні слова
Пролетіли, як відважні
проліски».

Після першого прочитання ці рядки не вражають. Але за ліній — вагомий зміст: заради відкриття нового людини не повинна бути жодна трудність, в цій справі вона має поперувати свої зусилля і природою. Зміст підкоряє — і якось прощаєш автору наблизьку риму.

Ідемо далі, гонимі поетових спостережень, асоціацій, узагальнень. Це — цілий світ. Задуманий, трішки повільний, часом побибний. Світ, у якому, як пише В. Базилевський у сонеті «Смисел»: «Є тільки друзі й тільки вороги, Закон любові й ненависті діє».

Керуючись першим з цих законів, поет у вірші «Святосвіт» створив образ матері («Скособочена хвіртка, пережухла трава. Мов кульбаба на вітрі, дорога голова»), спостеріг і запросив до книги жінок, які «білять хати, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі». В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», задумався над тим, чому старі селяни, яка прийшла гостювати до сина, «ночачи плачуться... на п'ятім поверсі»). В поетовому погляді на життя, немов у калейдоскопі, відгравують думки про благородство праці хлібороба («Надлетіть розбуялим соком злак, і чисте життя виповнить господу»), лікарів, що повертає людину до життя («Я помирав, мовби душу готують до свята», зад

ДО ОТЧОУ
СЛАВК

Коли приходило свято, батько одягав нового костюма. Аж вісім медалей сяло на грудях. І кожна з них — за подвиг, звершений на фронтах Великої Вітчизняної війни. В такі хвилини Сергій Барбой з особливим захопленням дивився на батька, радістю і гордістю світилися його допитливі очі. Сергійв батько, нині бухгалтер колгоспу, пройшов ще юнаком нелегкі фронтів дороги, пройшов через вогонь і воду, форсуєчи десятки річок, серед них і Віслу, та Одер.

— Підростеш, закінчиш школу — і теж артилеристом станеш, — говорив синові Федосій Петрович. — Адже це в нас, можна сказати, вже сімейною традицією стало...

Сергій знав, що в роки Вітчизняної війни артилеристом був не лише батько, а й дід Петро Карлович. Він теж має медалі. Щоправда, Петро Карлович служив у важкій артилерії, пройшов з боями рідну Україну, визволяв Польщу, славне місто Варшаву... Батько ж Сергія служив у протитанковій 45-міліметровій артилерії, завжди перебував на передньому краї, з боями пройшов Україну, Польщу, Прибалтику, дійшов аж до Берліна.

— А за що тобі медаль «За відвагу» дали? — допитувався якось Сергій.

— Бачиш, сину, ми тоді на фронті менше думали про медалі, — якось суворо мовив Федосій Петрович. — Більш за все думали про те, щоб швидше перемогти фашистів, знищити їх... Немало полягло моїх фронтів побратимів на полях битв, особливо ж тяжкі втрати щоразу несли ми, артилеристи переднього краю... Одного разу в розпал бою я помітив, що лишився біля гармати в живих один. А тут знову сунуть фашистські танки. І, знаєш, така в мені ненависть і лють закипіла, що аж приріс до гармати, послаючи снаряд за снарядом. Запалав передній танк,

закрутився на місці інший — і атака фашистів захлинулася. А тут нам підмога підоспіла... Згодом за цей бій вручили мені медаль.

Йшли роки. Сергій закінчив з похвальною грамотою середню школу в селі Панчевому, одночасно опанував і професією тракториста. Тому не вагався, яку дорогу обрати в житті.

— Попрацюю в полі, — сказав батькам. — А там скоро в армію йти...

— Добрий воїн вийде з Сергія, — не раз говорили старші товариші по праці напарник Сергія Володимир Бовза, Олександр Погрібний, які вже відслужили в армії і розумілися в цій справі.

А Сергій лише мріяв про армійську службу. Неодмінно хотів, щоб його послали в артилерію, та ще в ракетні війська. Якось поділився своїми думками з батьком.

— Будеш просити у військкоматі, — відповів на те батько. — Скажи, що хочеш піти до батька-дідка та батька, хочеш стати артилеристом... Хоч і нелегка служба в артилерії, зате яка почесна!

Проводили Сергія в армію друзі по школі, по праці — вся бригада механізаторів зібралася. І вчителі, і сусіди. Напутнє слово від імені земляків виголосив голова сільської Ради Борис Петрович Синьоский:

— Ми віримо, Сергію, що ти виконаєш з честю наш наказ, станеш відмінним воїном.

...Нелегкою видалась служба, особливо перші її місяці. Та Сергієві повезло:

на його прохання — такі заважили, направили в ракетники. Тепер у династії Барбой з'явився ще один артилерист, та ще який — з сучасною зброєю! Листи теплі і ширі, летіли додому, скупо повідомляли про службу, успіхи і труднощі. Ще й рік не минув, коли Федосій Петрович та Антоніна Іванівна отримали листа з військового підрозділу, де служив їх син. Командири щиро дякували батькам за виховання хорошого сина, повідомили, що він став відмінником бойової і політичної підготовки, запросили батьків приїхати в гості, зустрітись з воїнами.

— І ми поїхали, — розповідає Федосій Петрович. — Радісною і хвилюючою була ця зустріч. Мати навіть сльози не могла сховати: ой і змінився наш Сергій. Став стрункішим, підтягнутим, а військова форма ще з нільнома знаками воїнської доблесті так пасує йому до лиця...

Ф. П. Барбой зустрівся з молодими воїнами, поділився спогадами про фронтів буд-ні Великої Вітчизняної війни, розповів про великий подвиг радянського народу.

— Вам, дорогі наші сини, Батьківщина довірила найдорожче — берегти мир на землі. Так будьте ж гідні цього довіря, свято бережіть свою Вітчизну, амало опануйте грізну зброю, щоб дати нищівну відсіч будь-якому агресорові, якщо він посміє напасти на нашу землю.

...Коли вже від'їжджали з підрозділу, батько поклав руку на плече сина-воїна. Трохи помовчали.

— Знаю, тобі буде нелегко, — сказав батько. — Та ніколи не пасуй перед труднощами, сміливо дивись уперед, в очі небезпеці, пам'ятай, ти воїн, захисник... І батьківський наказ пам'ятай...

Дід, батько, а тепер їх онук і син — відважні гармати, люди з племені мужніх і сильних, тих, хто завжди на посту, на варті Батьківщини.

І. РОМАНЕНКО,

наш позаштатний кореспондент.

село Панчево,
Новоміргородського району.

Вдячність.

Фото І. Цуркана.

ПЕРШІЙ
МІСЯЦЬ ОСЕНІ

Ось і настав вересень, перехідний місяць від літа до осені. Характеризується він загальним зниженням температури, порівнюючи з серпнем, заморозками на поверхні ґрунту та збільшенням можливості заморозків в повітрі, різким послабленням грозової діяльності.

Цього року середня місячна температура повітря у вересні передбачається 14 — 17 градусів, на 1 — 2 градуси вище за норму. Місячна кількість опадів становитиме у нашій області 34 — 50 міліметрів. В першій половині місяця буде переважно малохмарно, сухо, лише місцями можлива гроза, короткочасний дощ; вночі та ранком місцями туман. Температура вночі 12 — 17, вдень 24 — 29 градусів.

В другій половині місяця буде мінлива та значна хмарність, місцями дощі грозового характеру, вночі та ранком місцями туман. Температура знизиться вночі до 4 — 9, вдень до 15 — 20 градусів, в середині третьої декади вночі до 2 — 7 градусів тепла, на поверхні ґрунту місцями заморозки, вдень 12 — 17 градусів тепла. Вітер протягом місяця переважатиме східний та південно-східний.

Сьогодні чекається мінлива хмарність, вітер південно-східний, помітний до сильного. Температура повітря 21 — 26 градусів тепла.

ФУТБОЛ

ЗАМІНИ БУЛИ КОРИСНИМИ

Присне враження справили позачорашні суперники кіровоградської «Зірки» — футбольні сезастопольського «Авангарду». Переважна більшість з них — високого росту, атлетичного складу, добре фізично підготовлена. Правда, за технікою гри вони поступалися перед кіровоградськими спортсменами. Але важко собі уявити, що така команда займає вісімнадцяте місце в турнірній таблиці першої зони.

Особливо неадекватно виступають авангардці в останніх турах. Перед приїздом до нашого міста вони зазнали розгромної поразки (0:4) в Сумах від спартанців, які були лише двома сходами вище за них, в себе дома одну зустріч звели вничу, а другу також програли (1:2).

Очевидно, і наші земляки розраховували на легку перемогу. Вони почали гру без потрібного вогника. А гості — навпаки, вже на першій хвилині примусили

нашого молодого воротаря Валерія Юр'єва включитися в гру (за хулганський вчинок у попередній зустрічі з херсонським «Локомотивом» воротар основного складу Олексій Іонов не мав права вийти на цю гру).

І пізніше сезастопольці часто і небезпечно загрожували взяттям воріт. Антивніше заграли і господарі поля, але жодній з команд довго не вдавалося відкрити рахунок.

Розв'язка настала на 56-й хвилині. Захопившись атакою, кіровоградці лишили без нагляду центрального нападаючого гостей. Останній, скориставшись цим, вийшов один на один з Юр'євим і пробив точно в ціль.

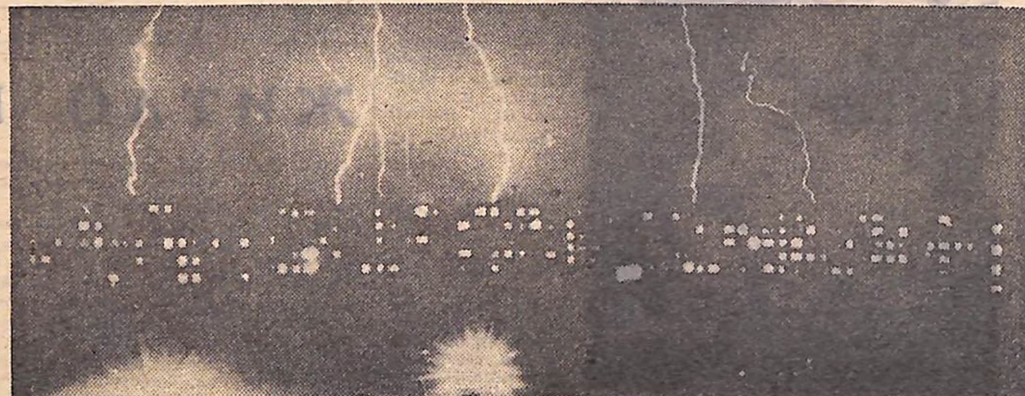
Скоро після цього в нашій команді відбулися дві заміни. Замість Віктора Сучнова на поле вийшов Юрій Касьонкін, Анатолія Максименка замінив Юрій Лівицький. Ці заміни пішли на користь. Не-

забаром Касьонкін зрівняв рахунок, а за сім хвилин до фінального свистка судді матчу Олексій Кацман вивіз свою команду вперед.

Перемігши з рахунком 2:1, «Зірка» зміцнила своє турнірне становище.

Наступний тур — сьогодні Кіровоградці знову гратимуть на своєму полі. Вони прийматимуть сімферопольську «Таврію».

Наводимо результати матчів між іншими командами першої зони: «Суднобудівник» (Миколаїв) — СКА (Одеса) — 3:1, «Будівельник» (Полтава) — «Локомотив» (Херсон) — 1:1, «Спартак» (Суми) — «Таврія» (Сімферополь) — 0:1, «Шахтар» (Кадіївка) — СКА (Львів) — 2:0, «Хімік» (Северодонецьк) — «Спартак» (Івано-Франківськ) — 0:0, СКА (Київ) — «Авангард» (Тернопіль) — 1:2, «Дніпро» (Черкаси) — «Динамо» (Хмельницький) — 1:0, «Локомотив» (Вінниця) — «Буковина» (Чернівці) — 1:1, «Металург» (Ніданоз) — «Торпедо» (Луцьк) — 2:0, «Шахтар» (Горлівка) — «Горинь» (Ровно) — 3:2.

Гроза в Кіровограді.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ського. Йдеться не про пряме наслідування, а про яскраву індивідуально-стильову співзвучність, зовнішню манеру висловлювання. Авторів варто уникати надмірного цитування улюблених поетів (хоч би а поваги до читача).

А ТЕПЕР прослідкуємо, як діє у книзі В. Базилевського «закон ненависті». Поет гнівно карає апологіста, який за «небесною усмішкою» приховує свою «облесну душу», себелюбія, нездатного на справжню дружбу та любов, і фарисея, ханжу, котрий лицемірить там, де мова йде про святе для людини. У віршах «Білиця про заздрість», «Лист четвертий» та інших автор воює проти негативних рис у свідомості людей, намагається зрозуміти, з якого ґрунту вони виростають.

Людиназнавчий аспект цих та деяких інших віршів незаперечний. Проте і тут є «втрата виробничтв». Невмотивованим видається вірш «О господи, за віщо карає ця?» Це слова Сальєрі, котрий заперечує свою вину у смерті Моцарта. Ось закінчення вірша:

— Дарма, Сальєрі, — гримучо за-а хмари, —

Ти ненавидів, тож неси покару! Десь там, у корені авторського задуму, очевидно все було зрозумілим, але у вирішальні подано цю думку художньо непереконливо, суперечливо.

З-поміж, в основному, рівних за ідейно-художнім рівнем віршів важко виділити якийсь один, проте думається, що справжнім духовним епіцентром збірки є поезія циклу «Склярі», а також вірш «Мук творень — народження мук», зокрема такі його рядки:

«Світ любий, трударю великий, Сивий воле на полі труднім, Все зайшлося народженням крином

У зеленому царстві твоім.

Все у русі — в жазі повсидення,

Все в зусиллях — сади й

Наше слово — з твого одкровення,

Наші злети — то злети твої».

НОВА книга поета — завжди свято. І не лише для автора, а й для читачів, шанувальників його творчості. Сявляючи нову книгу Володимира Базилевського не можна не висловити бодай кількох побіжних критичних зауважень на його адресу. Книга де-що аморфна, їй бракує цілісності, як тематичної, так і структурної. Тут сім розділів, деякі з них об'єднують по п'ять-шість віршів і явно не висчерпують себе. Більшість віршів збірки спрямовані своїми смисловими векторами у минуле, в роздуми над літературно-мистецькою творчістю, її сенсом тощо. Це, звичайно, потрібно, і в деяких випадках — повчально. Однак мало підбадьлює віршів про власне сучасність і сучасників, перипетії, в яких відбувається їх духовне становлення. Від автора четвертої книги можна було чекати, що він підніме глибші пласти суспільної свідомості, розширить свої тематичні обрії саме за рахунок нашого сьогодення. Тут варто підкреслити, що сучасність — не лише часова, а й морально-етична категорія, і в такому вигляді вона, звичайно, мешкає в деякій частині віршів В. Базилевського.

Одну з своїх поезій автор починає словами: «Кожна мить на грані проростання...» Тож хочемо побажати Володимирові Базилевському: хай кожна мить на гонях його творчості проростає щедрим колосом, приносить читачам нові думки, образи, нагоду від причетності до пізнання разом з поетом виру життя в усіх його різновнявах.

Л. НАРОДОВИЙ,
член обласного літературно-го об'єднання.

ПОКАЗУЄ

СУБОТА, 4 ВЕРЕСНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Гімнастика для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Естрадний концерт. (М). 10.15 — Для дітей. «Подорож у казку». (М). 10.45 — Передача «Здоров'я». (М). 11.15 — Наша афіша. (М). 11.20 — «Світло дружби». (Одеса). 11.50 — Нове місто Ташкент. Теленарис. (М). 12.20 — Вистава Ростовського театру музичної комедії. (К). 14.50 — «В Шахматово до Блока». Теленавіс. (М). 15.20 — «Самовілля». (Ужгород). 15.50 — «На меридіанах України». (К). 16.20 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 17.40 — Кольорове телебачення. Музичний кіоск. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — «Пошуки». (М). 18.50 — Кольорове телебачення. «Музична палітра». Прем'єра фільму-концерту. (М). 19.50 — Прем'єра документального телефільму. «Цей дивний спорт». (М). 21.10 — Програма «Час». (М). 21.40 — Кольорове телебачення. «Страхи». Прем'єра телеспектаклю. І ч. (М). 23.10 — Чемпіонат світу з класичної боротьби. (Болгарія). 23.40 — Концерт. (Лівія).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00

Екран студента-заочника. Історія КПРС. «Вступ. Історія КПРС як наука». (К). 11.35 — Вища математика. «Вступ». (К). 12.45 — Англійська мова. «Грамматична будова англійської мови». (К). 13.20 — Нарис на геометрію. «Вступ». Предмет нарисної геометрії. (К). 19.00 — Художній фільм «На диному березі». ІІ серія. (К). 20.30 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Телефільм «Тривожні ночі в Самарі». 1 та 2 серії. (К).

НЕДІЛЯ, 5 ВЕРЕСНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — «Музичний кіоск». (М). 10.30 — Сьогодні Всесоюзний день працівників нафтової і газової промисловості. (М). 11.00 — Концерт. (М). 11.30 — Наша афіша. (К). 11.35 — «Газ Прикарпаття». (Чернівці). 11.50 — Художній фільм «Капітанська дочка». (М). 13.30 — Українське кольорове телебачення. «Олівець-малюєць». (К). 14.00 — Кольорове телебачення. Для дітей. Мультфільм. (М). 14.25 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 14.55 —

Казна для дітей. «Жили собі та були собі». (Дніпропетропськ). 15.25 — «Закон і ми». (К). 15.50 — Художній фільм «Ці незинні забави». (К). 17.00 — Кольорове телебачення. Клуб кінопопкорну. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Кольорове телебачення. Музичний фільм «Співає Муслім Магомєв». (М). 19.25 — «Розповідь про театр». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Страхи». Прем'єра телеспектаклю. ІІ ч. (М). 22.55 — Чемпіонат світу з класичної боротьби. (Болгарія). 23.25 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. Екран студента-заочника.

Другий курс. 11.00 — Англійська мова. (К). 11.35 — Вища математика. (К). 12.45 — Фізика. (К). 13.20 — Теоретична механіка. (К). 14.25 — Телефільм «Осінні етюди». (К). 14.55 — «Музичні зустрічі». (М). 15.50 — «Мій край Кабардино-Балкарія». (П'ятигорськ). 17.45 — Телефільм «Три важкі ночі в Самарі». 3 серія. (К). 19.00 — «Свято духових оркестрів». В перерву — «На добраніч, діти!». (К). 21.30 — Художній фільм «Людина-кадаш».

ПІДМОГА М'ЯСНОМУ ЦЕХУ

Це дасть для населення нашої країни сотні тисяч тонн додаткового м'яса, сотні мільйонів шкурок, тисячі тонн пуху.

ОДНА КРОЛЕМАТКА З ПРИПЛОДОМ ДАЄ ЗА РІК 100 КІЛОГРАМІВ М'ЯСА

На Україні найбільше розповсюдження одержали такі породи кролів: дніська шиншила, сірі велетень, білий велетень, сріблястий, піденський голубий, чорнобурий, ангорський. Ці породи розповсюджені й у нас на Іваноградщині.

а малюнку: породи
лів, які розводять на
овогарщині (зверху
3) — радянська шин-
ка, сірий велетень, бі-
лий велетень, сріблястий,
жовтий голубий, чор-
нобурій, пуховий.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Кролі добре поїдають калусту, гарбузи, буряки, турнепс, картоплю, свіжі кухонні відходи. Споживання кролями великої кіль-

Як і всі травоядні домашні тварини, кролики відчувають потребу в солі. Для її задоволення досить розчином солі оббризкувати корми, а поїти кроликів рекомендується теплою чистою водою.

Кролеводи повинні також знати отруйні трави. Це — лютики, постріли (сон-трава, вовчий постріл, луговий постріл), чемериця, пізньоцвіт, гладушник великий, цикута, болиголов, молочаї, южниця болотна, волошки рогаті, гірчиця дика, редька дика, фіалковий корінь болотний, кукіль посієний, кріп кіньський.

КРОЛІВНИЦТВО НЕ ПОТРЕБУЄ ДОРОГИХ КОРМІВ

ЖИТЛО БІЛОГО ВЕЛЕТНЯ

Кітми для кровів роблять з різних будівельних матеріалів: дерева, саману, глинобиту, цегли, шпершу. Найчастіше робить дерев'яні кітми, використовуючи для цього дошки, ялинкову тару, будівельні відходи. Для даху можна використати будь-який будівельний матеріал: листове залізо, тіль, шифер.

Для економії матеріалів і місця, здешевлення вартості, клітки роблять подвійні або цілим блоком по 8 — 10 штук, односторонні або двосторонні, дво- або триярусні. Клітки повинні бути просторі, щоб зроби́ти вільно рухатись. Площа підлоги однієї клітки —

не менше 0,7 — 0,8 квадратних метрів. Клітки встановлюються на стовпах висотою 70—80 сантиметрів. Якщо в конструкції не буде клітки, вимагається, щоб

Нижче багато господарств користуються ларками-клітками з постійним гніздовим відділенням, під яке відгороджують перегородкою третину клітки. Довжина такого помешкання 1,30, ширина — 65, висота передньої стінки 70 — 80, задньої — 55 — 60 сантиметрів.

В перегородці (ближче до передньої стінки) на висоті 10 — 12 сантиметрів від підлоги роблять лаз, розміром 20х20 сантиметрів. Таке розташування ладу примушує матку робити гніздо біля задньої, теплішої стінки.

Висоту маточного відділення встановлюють на 35 сантиметрів, а не на всю висоту клітки. Верх його закривають дощкою. Дверці навішують дерев'яні, підстави (65х45 сантиметрів у гніздовому, і сітчасті (65х45 сантиметрів) у кормовому відділенні. Підлогу у гніздовому відділенні стелять суцільну дощку, а нахилив наперед на 5 — 6 сантиметрів. Ясла для годування травою і сіном укріплюють між суцільними кормовими відділеннями, замінюючи ними перегородки. Ясла роблять з двох загнятих сіткою рамок (60х30х35 сантиметрів), які встановлюють похило уперед перегородки. З переднього боку ясла захищаються відкритими. В холодну пору року підлогу утеплюють підстилкою, а сітчасті дверці закривають солом'яними мати́ми або фанерою.

Встановлювати клітку слід на сухому, підвищеному, захищеному від вітрів місці.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відподільного секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР», орган Кировоградского
обкома ЛКСМУ, г. Кировоград,

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

Утримуйте кролів у клітках!

Редактор В. ПОГРІБНИЙ